

אמרו חז"ל, **פתילות ושמינים שאין מדליקים בהם בשבת, מדליקים בהם בחנוכה.** (שבת כא)
אפילו נשמות כאלה (נר ה' נשמת אדם) שהשבת אינה מעוררת אותן, ואין לה השפעה עליהן, יש בכוחו של חנוכה
לעורר אותן... שכן גם בימי החשמונאים נמצאו רבים מן היהודים במדרגה שפילה מאד. ואע"פ כן הושיע להם
השי"ת ובבת אחת התעוררה בהם התשובה לה'

האדמו"ר מקוצק זצ"ל

אחים יקרים

החשמונאים הקדושים, קראו מי לה' אלי.
יצאו להלחם במסירות נפש נגד מעצמה אדירה, למען שימור צביון העם היהודי.
איך העיזו לצאת למערכה חסרת סיכוי?
הם הבינו שאין ברירה אי אפשר להמשיך לחיות בשקר עטוף ביופי יווני.
עדת תימן, שריד קדום מימים עתיקים, מנהגים וניגונים מבית ראשון, צביון עתיק ללא שינוי, סמל של יהודי מקורי.

מה יעלה בגורל ערכי העדה?
האם מה שישאר מאיתנו לדורת הבאים יהיו רק בובות עם תלבושות, והקלטות ומחקרים ומוזיאונים, או נאזור כח
ונמשיך את מורשת העדה בישיבות תימניות ובתלמודי תורה לבני העדה?

אח יקר בידינו הדבר!

הצטרף למערכה להצלת מורשת העדה!
לא מפקירים אחים תימנים.

מוקד ישועה והצלה התקשרו או שלחו הודעה 054-2254768

לשנה אחרת קבעום

הבה נתבונן סביב, ונראה איך נוהגים לציין יום עצמאות או יום נצחון צבאי גדול. יש הזוכרים את המצעד הצבאי ברחוב אלנבי
בתל אביב. אנשים ישנו על המדרכות כדי לתפוש מקום טוב. אנשים הריעו לטנקי השרמן, וזרקו פרחים על החיילים. יש
הזוכרים את במות הבידור מופע מטוסים וזיקוקים. במוסקבה צעד הצבא האדום, ובניו יורק שואג ההמון ומפריח בלונים,
וזיקוקים מרשתים את השמים.

הצד השווה בכל אלו: הקרנת עצמה, התכנסות המונים, הפגנת כח, רושם אדיר. גם העולם העתיק חווה חוויות אלו, ידע סוד
זה. באצטדיוני היוונים, ובקולוסאום הרומאי.

ולמעשה, מה קבעו חז"ל. כיצד מצאו לנכון לציין את המאורע, לקבוע את צביון ימי חנוכה? - לא בכנסים המוניים, לא
במעמדים מרשימים. אפילו לא בהתכנסות בבתי הכנסת לקריאת מגילה. במה כן? - **בהדלקת נר פעוט, בתחילת הלילה, לחצי
שעה ודי...**

והמהדרין, שירצו לציין יותר, לפעול יותר לפרסום הנס- כלום ייצאו לרחובות, יתכנסו להפגנה אדירה? לא ולא! רצונכם להיות מן המהדרין- הוסיפו עוד כמה נרות...

יש כאן מסר, כה ברור וחד: רצונכם לדעת איך מנצחים את היוונים, וחשוב לא פחות: את המתיוונים? "לא ברעש ה'" לא באמצעים בומבסטיים, דרסטיים. לא להרשים ולא להפעים. "מצוות נר חנוכה- נר איש וביתו". יעמול כל אחד בקרב משפחתו, בגיבושה ועיצובה. יפקח על ילדיו, יגונן עליהם מפני הרחוב, אוירתו וסכנותיו. ישלח אותם לבית ספר שילמדם לכבד את המורשת, להכירה ולהוקירה. לכבד הורים ולשמור על נימוסים נאים ולשון נקיה. ישגיח שיתחברו עם חברים טובים, שיתרחקו מחברה רעה שמכללה כל חלקה טובה בנפש הנער. מי שיפעל כך- יצליח, ויגדל משפחה לתפארת, לרוב נחת ושמחה עד בלי די! והעוברים יראו האור בוקע מביתו. הפועל כך, מנצח את היוונים!

בדרך זו פעל מתתיהו, הכהן החשמונאי, כשהיוונים שלטו בארץ. הוא גיבש את משפחתו בתנאים נוראיים, תחת תנאי דיכוי וגזירות שמד, הצליח לגדל חמישה בנים שנענו כאיש אחד לקריאתו "מי לה' אלי", פתחו במרד שנראה כחסר סיכוי, זכו לניסים גלויים, והיו- כל אחד בתורו- לנשיאי ישראל, למלכים במלכות התורה שהקימו! זהו לקח החנוכה, והוא מהווה הכוונה ואיתות לכולנו: בראש ובראשונה לבצר את הבית, את התא המשפחתי, את חינוך הבנים. ואם מכל בית יבקע אור מנורת החנוכה- תאיר את כל הארץ באור ה'!

כתב הארי וצוק"ל שבשעת הדלקת נרות החנוכה מתגלה האור של בית המקדש ומשום כך יש לכוון מאוד בתפילת ועל הניסים באמירת בימים ההם בזמן הזה, ובחצי שעה הראשונה של הדלקת הנרות היא שעת רחמים. ויש אומרים שבכל חנוכה בשעת הדלקת הנרות מתגלה אור הגנוז והוא אורו של משיח. (בני יששכר)

ובכף החיים (סי' תרע"ו ס"ק ח') כתב שיש לכוון היטיב בברכת הדלקת הנרות ולאומרה מתוך שמחה, באשר המצווה היא חביבה בשעתה לזמן – פעם אחת בשנה. וידליק את הנרות כשהוא לבוש בבגד העליון כמו שהולך לבית הכנסת לכבוד המלאכים הקדושים הבאים לתוך ביתו בשביל מצווה זו.

מה זה שאנו מודים על המלחמות, וכי אוהבי מלחמה אנחנו?

היינו צריכים להודות על הנצחונות.

השיב רבי יוסף שלמה כהנמן – הרב מפונוביץ, עדיין מוקדם מדי להודות על הניצחון, שהרי המלחמה ביוונים היתה בעיקרה מלחמת הקדושה נגד הטומאה, ובמלחמה זו הניצחון הסופי לא יהיה אלא כאשר יבוא משיח צדקנו, ועד אז יוסיפו הטוב והרע להתגושש ולהלחם בניהם, כך שאין מקום עדיין לטפוח על שכם עצמנו ולהתבשם מריחו של הניצחון, בעוד שהקרב עדיין בעיצומו.

רק על דבר אחד יש בידנו להודות גם כיום: על עצם הדבר שאנחנו נלחמים, על כך שגם במצבים הקשים ביותר, כאשר הטומאה מאיימת להשתלט ולכבוש הכל, יהודים אינם נכנעים ואינם אומרים נואש, אלא נלחמים בכל כוחם על יהדותם.

מחלוקת בית שמאי ובית הלל

בתורת החסידות מצאנו פירוש על מחלוקת בית שמאי ובית הלל, שיש בו לקח אקטואלי לחיי האדם:

כך מובא בשם היהודי הקדוש מפשיסחא? "בית שמאי אומרים פוחת והולך", כלומר אדם הרוצה לתקן את מעשיו, צריך קודם כל לפחות מהרע, שכל עבודתו תהיה ב'סור מרע' ואחר כך יהי ה בבחינת 'עשה טוב'

"ובית הלל אומרים מוסיף והולך", כלומר שיוסיף בתורה ובמצוות וע"י זה יגיע ממילא ל'סור מרע'.

ונמנו וגמרו שהלכה כבית הלל, שמוסיף והולך, כי אם ימתין עד שיתקן את הרע – יכלו הימים והמה (העבירות והחסרונות) לא יכלו

. אלא כל עבודתו תהיה ב'עשה טוב', וממילא יסור ממנו הרע לגמרי.

הובא בשמו בקונ' "אור המאיר".

למה מדליקים שמונה נרות ולא שבעה?

משל לסוחר עשיר אחד שנסע ליריד, ובתרמילו היו שמונה שקים מלאים כסף. בדרך התנפלו עליו שודדים ושדדו ממנו שבעה שקים, ובדרך נס לא הבחינו בשק הכסף השמיני, והוא נותר ביד הסוחר.

כשהגיע הסוחר אל הישוב הסמוך, שכר מיד בכסף שנותר בידו כמה איכרים שירדפו יחד אחרי השודדים, ובאותה שעה נדר בליבו שאם השם יהיה בעזרו ויחזיר לו את ממונו, אזי יפריש מיד מעשר לצדקה, תפילתו אכן נתקבלה, וכספו הושב לו וחזר לביתו בשמחה ובטוב לבב.

כשבאו אליו גבאי הצדקה לגבות את המעשר, נתעוררו בניהם דין ודברים, לפי חשבונו של הסוחר יצא שהוא חייב ליתן להם מעשר רק משבעה שקים שנגזלו ממנו ולבסוף הושבו לו, אבל לא מהשק השמיני שבו לא נגעו השודדים כלל לרעה. כנגד זה טענו הגבאים שהוא חייב ליתן מעשר גם מן השק השמיני, שאילו לא נותר לו השק השמיני לא היה בכוחו לשכור את האיכרים שירדפו אחרי השודדים, וממילא לא היה ביכולתו להציל כלום.

כך הוא גם נס פך השמן, אילו לא נסתמאו עיניהם של היוונים, והיו מוצאים גם את פך השמן ומטמאים אותו, הרי שלא היה נותר שמן כלל שיחול בו הנס ויאיר שמונה ימים במקום יום אחד, אולם כעת שנמצא פך השמן הזה הרי הוא שגרם לניסים הבאים שיבואו אחריו שדלק שמונה ימים, לכן אנו כוללים בין ימי הניסים את היו הראשון של חנוכה. קומץ המנחה.

+ הוסף תגובה חדשה

תגובות:

בטעינה...

+ שלח משוב

[מפת אתר](#) | [חזרה למעלה](#) | [אוד קשר](#) | [חומרה למסמכות מחנכים ובוא](#)

זכות לימוד התורה בנוסח תימן ושימור המסורת והחייאת מורשת תימן

תעמוד לתורמים היקרים נאמני עדת תימן לברכה והצלחה ישועה ורפואה ומילוי כל משאלה.

תרום בשמחה ללימוד ילדי תימן

להפקיד או העברה בנקאית לחשבון הת"ת: מבשר טוב, בנק מרכנתיל, סניף גאולה 635 ירושלים. מספר חשבון 55631

לפרטים נוספים להתקשר לטלפון [050-4148077](tel:050-4148077) תזכו למצוות עם שפע ברכה והצלחה.

אם יש בקשה מיוחדת לתפילת הילדים שלחו הודעה. אפשר גם בווטסאפ 054-2254768

מתימן יבוא הישיבה המרכזית לבני עדת תימן. ירושלים רחוב תרמ"ב 6. טלפון: 02-5812531 דוא"ל: mtyavo@gmail.com email: פקס: 077-

4448207 חשבון בנק הדאר: 4874867

מבשר טוב - ת"ת לבני עדת תימן רחוב יחזקאל 46 ירושלים. גני ילדים רחוב ארץ חפץ 112 כניסה ב ירושלים.

דוא"ל: mtyavo@gmail.com email:

לייבסיטי - בניית אתרים